

بررسی مروری بیومارکرها در تشخیص سرطان مثانه

● پریا محمدیاری

دانشجوی علوم آزمایشگاهی، دانشکده پیراپزشکی
دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

p-mohammadyari@student.tums.ac.ir

● دکتر ناهید عین الهی

استاد تمام، گروه علوم آزمایشگاهی، دانشکده
پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

einolahn@tums.ac.ir

● درسا موسوی خطیبی

دانشجوی داروسازی، دانشکده داروسازی،
دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

dormo7700@gmail.com

چکیده

سرطان مثانه جزو ده سرطان شایع و ده دلیل اصلی مرگ و میر ناشی از سرطان در جهان است. در حال حاضر تومورهای مثانه با استفاده از ترکیبی از روش‌های سیستم‌سکوپی و سیتولوژی تشخیص و پیگیری می‌شوند. به علاوه سرطان مثانه اغلب عود می‌کند و اگر پس از درمان اولیه به دقت پایش نشود، می‌تواند پیشرفت کند. پایش دائمی بیمار با سیستم‌سکوپی که روشی تهاجمی است، سرطان مثانه را به بیماری پرهزینه‌ای تبدیل کرده است. این در حالی است که بیومارکرهاى سرطان فرصتی را برای تشخیص زودتر و با دقت بیشتر تومورها فراهم می‌کنند. هدف مطالعه حاضر بررسی بیومارکرهاى قابل سنجش در بیماران سرطان مثانه است که به تشخیص به موقع بیماری با حساسیت و ویژگی بالا کمک می‌کند. بر اساس مطالعات موجود، از میان بیومارکرهاى تشخیصی سرطان مثانه، بیومارکرهاى BTA، ImmunoCyt، NMP22 و Urovision مورد تأیید FDA قرار گرفته است و می‌توان از آن‌ها برای تشخیص اولیه، غربالگری و پایش برای بیماران سرطان مثانه استفاده کرد. در ایران نیز برخی از این بیومارکرها سنجش می‌شود.

کلیدواژه: سرطان مثانه، بیومارکر، تست‌های ادراری،

تست‌های غیر تهاجمی، تشخیص، مارکرها، مارکهای ادراری

۱- مقدمه

سرطان مثانه یک بیماری پیچیده با چندین مسیر مولکولی و پاتولوژیک است، بنابراین برحسب مرحله بالینی و زمینه مولکولی تومور با ویژگی‌های متفاوتی بروز می‌کند. این بیماری با افزایش پیوسته در بروز و شیوع آن، به عنوان ششمین سرطان شایع در جهان، با عوارض و مرگ و میر بالایی همراه است. در سال ۲۰۱۸، بیش از نیم میلیون نفر به سرطان مثانه مبتلا شدند و ۲۰۰۰۰ نفر بر اثر این بیماری جان خود را از دست دادند (۱/۹ در ۱۰۰۰۰۰ نفر). بیشترین میزان ابتلا به این سرطان متعلق به اروپای جنوبی و بالاترین میزان مرگ و میر مربوط به شمال آفریقا است [۱]. سرطان مثانه عمدتاً جمعیت مسن را تحت تأثیر قرار می‌دهد و همین‌طور میزان بروز این سرطان متناسب با سن در مردان (۳۴/۲ در ۱۰۰۰۰۰) به طور قابل توجهی در مقایسه با زنان (۸/۵ در ۱۰۰۰۰۰) بیشتر است [۲]. در ایران نیز سرطان مثانه پنجمین سرطان شایع در بین مردان با میزان بروز سنی خاص حدود ۱۱/۲ در هر ۱۰۰۰۰۰ مرد است [۳]. ثابت شده‌ترین عامل خطر برای ایجاد سرطان مثانه، سیگار کشیدن است [۱]. استاندارد

طلایی تشخیص و پایش بر سرطان مثانه آزمایش تهاجمی سیستموسکوپی است. این روش اگر چه روشی قابل اعتماد است، اما برای بیمار بسیار ناراحت کننده است [۳]. به علاوه در بیشتر بیماران مبتلا به تومور غیر عضلانی تهاجمی^۱، پس از برداشتن تومور اولیه بیماری عود می کند، لذا نیاز به برنامه پیگیری در این بیماران از طریق سیستموسکوپی و سیتولوژی ادرار، سرطان مثانه را در مقایسه با سایر سرطان ها به یکی از پرهزینه ترین پیگیری ها تبدیل کرده است [۱]. با این وجود برای غربالگری، تشخیص زودهنگام و پایش بیماری در سرطان مثانه، نیاز ضروری به یک آزمایش غیر تهاجمی بالینی وجود دارد. چندین نشانگر زیستی در این زمینه تاکنون به بازار عرضه شده است. برخی از آن ها در حال حاضر در عمل مورد استفاده قرار می گیرند و تعدادی از آن ها هنوز در حال ارزیابی هستند. بیومارکرها را می توان به نشانگرهای DNA، RNA، miRNA و پروتئین دسته بندی کرد. تعداد کمی از این بیومارکرها پروتئین دسته بندی کرد. تعداد کمی از این بیومارکرها (BTA, Urovysion^۲, NMP22, Immuno-Cyt) توسط سازمان غذا و داروی ایالات متحده^۴ برای استفاده در پایش سرطان مثانه و یا غربالگری اولیه افراد در معرض خطر، تأیید شده است [۳]. در این مطالعه، هدف ما ارزیابی و مقایسه بیومارکرها مولکولی و بررسی نقش بالقوه آن ها به عنوان مولکول های جدید برای تشخیص و پایش سرطان مثانه است.

۲- سرطان مثانه

سرطان مثانه عمدتاً به دو گروه کارسینوم سلول های ترانزیشنال^۵ و غیر ترانزیشنال تقسیم می شود. کارسینوم سلول ترانزیشنال که به عنوان شایع ترین زیر گروه ۹۰ درصد از کل موارد سرطان مثانه را تشکیل می دهد،

سرطانی است که تنها در سلول های غشاء مثانه ایجاد شود و شامل تومورهای مهاجم (گسترش به لایه های عمیق دیواره مثانه) و غیرمهاجم (تومورهای سطحی، کارسینوم درجا^۶ و تومورهای پاپیلاری) است [۱]. سرطان مثانه را از لحاظ مرحله بیماری به سه گرید نئوپلاسم اوروتلیال پاپیلاری با پتانسیل بدخیمی کم^۷، ضایعات گرید پایین^۸ و ضایعات گرید بالا^۹ تقسیم می کنند. کارسینوم درجا (که یک تومور غیرتهاجمی است) و سرطان های تهاجمی عضلانی^{۱۰} به عنوان تومورهای گرید بالا طبقه بندی می شوند. همچنین عمق تهاجم بسته به میزان تهاجم به لایه عضلانی، بافت اطراف یا بافت ها و ارگان های مجاور، از T2 تا T4 طبقه بندی می شود [۱]. معمولاً در هنگام تشخیص حدود یک پنجم موارد به لایه عضلانی دیواره مثانه حمله کرده است. علاوه بر این، تومورهای پاپیلاری و سطحی در ۷۰ درصد بیماران پس از جراحی برداشتن تومور، عود می کنند. که نشان می دهد ماهیت این سرطان نیاز به پایش مادام العمر دارد [۳].

در حال حاضر بهترین روش برای تشخیص سرطان مثانه، سیستموسکوپی و سیتولوژی است. سیستموسکوپی یک روش تهاجمی است که نیاز به بیوپسی تحت بیهوشی دارد [۴،۲]. این روش بیشتر برای ضایعات پاپیلاری مناسب است در حالی که برای ضایعات مسطح مانند کارسینوم درجا خیلی مناسب نیست. سیستموسکوپی خطراتی مثل عفونت و خونریزی را به ویژه در بیماران مسن به همراه دارد [۶،۵]. سیتولوژی یک تست کمک کننده غیرتهاجمی برای سیستموسکوپی ارائه می دهد، اما به دلیل حساسیت کم آن در تشخیص، به ویژه برای تومورهای گرید پایین محدود شده است [۴]. گرچه حساسیت بالایی برای تشخیص

- 1- NMIBC (Non-Muscle Invasive Bladder Cancer)
- 2- Nuclear Matrix Protein 22
- 3- Bladder Tumor Antigen
- 4- FDA (Food and Drug Administration)
- 5- TCC (Transitional Cell Carcinoma)
- 6- CIS (Carcinoma In Situ)
- 7- PUNLMP (Papillary Urothelial Neoplasm of Low Malignant Potential)
- 8- Low Grade
- 9- High Grade
- 10- MIBC (Muscle Invasive Bladder Cancer)

تومورهای گرید بالا دارد [۶]. در نهایت، سیستم اسکوپ و سیتولوژی تکنیک‌های گران قیمتی هستند، به طوری که در برنامه‌های پایشی بلند مدت در ایالات متحده تخمین زده شده است که هزینه هر بیمار مبتلا به سرطان مثانه از زمان تشخیص تا مرگ بیشترین هزینه را در بین سایر سرطان‌ها دارد [۵]. از این رو یک نیاز برآورده نشده برای یک آزمایش غیرتهاجمی به هدف ارائه تشخیص سریع‌تر و بهتر سرطان مثانه وجود دارد که حتی می‌تواند به بهبود انتخاب بیمار برای انجام فرآیند سیستم اسکوپ، به پزشکان کمک کند [۲].

۳- بیومارکرها در تشخیص سرطان مثانه

اصطلاح "بیومارکر" از دهه ۱۹۷۰ در زبان علمی مورد استفاده قرار می‌گیرد. هزینه زیاد و محدودیت‌های آزمایش‌های تشخیصی و غربالگری فعلی در سرطان‌ها، بسیاری را به جستجوی بیومارک‌های جایگزین سوق داده است. بنابراین در حالت ایده آل، این بیومارک‌ها امکان تشخیص زود هنگام را فراهم می‌آورند، حساسیت و ویژگی بالاتری را نشان می‌دهند، قابل اطمینان ترند، آسان‌تر انجام می‌شوند و هزینه‌های کلی را کاهش می‌دهند. همچنین این بیومولکول‌ها را می‌توان در سطوح بافتی، سلولی و مولکولی یافت [۵، ۶]. با توجه به اینکه جمع آوری ادرار غیر تهاجمی است و در تماس نزدیک با سلول‌های تومور است، بیومارک‌های مبتنی بر ادرار ممکن است مکمل ارزشمندی در تشخیص سرطان مثانه باشند [۷]. لازم به ذکر است درمان زود هنگام سرطان مثانه همانند سایر بیماری‌ها هزینه کمتر و روش‌های درمانی راحت‌تری خواهد داشت. از این رو نیاز به بیومارک‌ها نه تنها برای تشخیص کمکی در کنار سیستم اسکوپ و پایش پس از درمان، بلکه برای غربالگری امری ضروری به نظر می‌رسد. بنابراین هر یک از بیومارک‌های سرطان مثانه برای اهداف خاصی به کار می‌روند. این بیومارک‌ها ممکن است در تشخیص اولیه یا پیگیری‌های پس از درمان استفاده شوند.

۴- بیومارک‌های مورد تأیید FDA

سازمان غذا و داروی ایالات متحده در حال حاضر شش آزمایش مبتنی بر بیومارک‌های ادراری را برای سنجش در کنار سیستم اسکوپ به هدف تشخیص و پایش تأیید کرده که در ادامه به تفکیک مورد بررسی قرار گرفته است [۸].

۴-۱- تست آنتی ژن تومور مثانه (BTA)

تست BTA جهت سنجش مقدار پروتئین hCFHrp^{۱۱} که توسط بدن برای محافظت از سلول‌ها در برابر فعال شدن کمپلمان تولید می‌شود، در ادرار اندازه گیری می‌کند [۸]. این پروتئین شبیه فاکتور H است و در سطوح بالایی از سلول‌های تومور ترشح و وارد ادرار می‌شود. دو شکل از این آزمایش وجود دارد: BTA-Stat و BTA-Trak. BTA stat یک تست کیفی با روش point-of-care immunoassay با نتیجه فوری است که امکان انجام آزمایش در عرض ۵ دقیقه با پنج قطره ادرار را فراهم می‌کند، در حالی که BTA TRAK یک آزمایش کمی از طریق الایزا است که به آموزش‌های پرسنل و آزمایشگاه مرجع نیاز دارد [۸، ۹]. از آنجایی که انجام این تست آسان و مقرون به صرفه است، با شناسایی آنتی ژن‌های سلول‌های سرطانی می‌توان با سرعت بیشتری نسبت به سیتولوژی، تومورهای مثانه را شناسایی کرد [۵].

در حالی که هر دو تست از نظر حساسیت بهتر از سیتولوژی هستند (به ترتیب ۷۴-۲۹٪ و ۸۳-۶۰٪)، ویژگی گزارش شده کمتری نسبت به سیتولوژی دارند. برای بررسی ویژگی در بسیاری از مطالعات، بیمارانی را که سایر مشکلات رایج دستگاه تناسلی مانند سنگ کلیه، عفونت و هماجوری داشتند، حذف کردند. در افراد سالم بدون علائم و نشانه‌های تناسلی، ویژگی ۹۷ درصد است، اما در بیماران با شرایط خوش خیم دستگاه تناسلی ویژگی کاهش شدیدی می‌یابد. به طور مثال بیماران بدون سرطان مثانه اما با سایر بیماری‌های دستگاه تناسلی ممکن است هماجوری داشته باشند و خون موجود در ادرار حاوی کمپلمان فاکتور H است که می‌تواند با آنتی بادی در آزمایش واکنش نشان داده و منجر به نتیجه مثبت کاذب شود، به همین دلیل

نتایج مثبت کاذب در شرایط التهابی و عفونی خوش خیم رایج است [۱۰، ۹]. این آزمایش‌ها توسط سازمان غذا و داروی ایالات متحده (FDA) فقط برای پایش بر سرطان مثانه، همراه با سیستم‌سکوپی تأیید شده است [۹].

۴-۲- تست NMP22

پروتئین‌های ماتریکس هسته‌ای خانواده‌ای از پروتئین‌ها هستند که نقش مهمی در ساختار هسته دارند و در هر مرحله از عملکرد آن، از همانند سازی DNA تا تنظیم بیان ژن، نقش دارند. تعدادی از NMP ها در تومور اوروتلیال بیش از حد بیان می‌شوند و با آپتوز سلول‌های تومور در ادرار آزاد می‌شوند. از این میان، NMP22 به طور گسترده مورد بررسی قرار گرفته است و سنجش آن هم در زمینه تشخیص و هم در پایش بر عود سرطان استفاده می‌شود [۱۱]. آپتوز با آزاد شدن NMP22 در ادرار همراه است که در بیماران مبتلا به سرطان مثانه غلظت NMP22 به طور قابل توجهی (تا ۲۵ برابر غلظت طبیعی) افزایش یافته است [۱۲]. NMP22 را می‌توان به دو صورت NMP22 Test با روش ایمونواسی^{۱۲} یا BladderChek با روش qualitative point-of-care با استفاده از آنتی بادی‌های مونوکلونال اندازه گیری کرد. مطالعات متعدد نشان داده‌اند که NMP22 حساسیت بالاتری (به ترتیب ۵۰-۹۱٪ و ۵۰-۸۵٪) نسبت به سیتولوژی ادرار دارد [۵]. علاوه بر این، در یک مطالعه آینده نگر بزرگ بر روی ۶۶۸ بیمار با سابقه سرطان مثانه، ترکیب روش NMP22 و سیستم‌سکوپی ۹۹٪ از همه تومورها را در مقایسه با ۹۱/۳٪ با سیستم‌سکوپی به تنهایی شناسایی کرد. تست NMP22 هم جهت تشخیص اولیه و هم پیگیری بیماران سرطان مثانه توسط FDA تأیید شده است [۵]. همچنین مشخص شده است که عملکرد تشخیصی بهتری در جمعیت آسیایی دارد [۸]. با این حال، ویژگی معمولاً کمتری از سیتولوژی ادرار دارد و همانطور که در مورد آزمایش‌های BTA وجود دارد، سطح NMP22 در بیماران مبتلا به عفونت‌های دستگاه ادراری، سنگ کلیه،

سابقه تداخل مثانه، سایر بدخیمی‌ها، درمان‌های داخل مثانه و حتی سیستم‌سکوپی افزایش می‌یابد که همه این موارد ممکن است به نتایج مثبت کاذب کمک کنند [۱۲].

۴-۳- ImmunoCyt

ImmunoCyt یک آزمایش مبتنی بر ایمونوفلورسانس است که در آن ترکیبی از سه آنتی بادی مونوکلونال نشان‌دار برای تشخیص دو پروتئین موسین مانند و یک فرم با وزن مولکولی بالا از آنتی ژن CEA^{۱۳} استفاده می‌شود. این مولکول‌ها در سطح سلول‌های اوروتلیال بدخیم کنده شده، وجود دارند. آنتی بادی‌های M344 و LDQ10 با فلورسین (یک فلورسانس سبز) نشاندار شده‌اند و آنتی ژن موسین مانند را که در ادرار روی سلول‌های تومور لایه برداری شده قرار دارد، شناسایی می‌کنند. آنتی بادی 19A211 که با Texas Red نشان گذاری شده، وجود یک فرم گلیکوزیله با وزن مولکولی بالا از آنتی ژن CEA را تشخیص می‌دهد. سلول‌های جمع آوری شده از ادرار روی یک اسلاید ثابت شده و با استفاده از میکروسکوپ فلورسنت مجهز به فیلترهای مناسب مورد تجزیه و تحلیل قرار می‌گیرد. هنگامی که یک سلول قرمز یا سبز مشاهده می‌شود، یک آزمایش مثبت می‌شود. یک اسلاید باید دارای حداقل ۵۰۰ سلول باشد تا نمره منفی معتبر باشد [۱۲]. در حال حاضر تنها کیت تجاری موجود است که برای پیگیری بیماران پس از درمان استفاده می‌شود به طوری که اگر uCyt+ به عنوان ابزار پیگیری استفاده می‌شود، می‌توان تا ۷۵٪ درصد از سیستم‌سکوپی‌های پایشی اجتناب کرد [۷]. میزان حساسیت و ویژگی کلی گزارش شده این آزمایش خوب است (به ترتیب ۵۰-۱۰۰٪ و ۶۹-۹۰٪)، اما با این حال ویژگی کمتری نسبت به سیتولوژی معمولی دارد [۱۰]. از محدودیت‌های این تست مثبت کاذب آن در بیماران مبتلا به هیپرپلازی خوش خیم پروستات و بیماران مبتلا به سیستیت است. یکی دیگر از محدودیت‌ها، نیاز به پرسنل آموزش دیده برای انجام و تفسیر نتیجه، تجهیزات پیشرفته و نمونه‌های سلولی بالا است [۹، ۸]. بر

12- immunoassay

13- Carcinoembryonic Antigene

خلاف سایر مارکرهای ادراری، ImmunoCyt به عنوان یک آزمایش مستقل تأیید نشده است، بلکه تنها برای استفاده به عنوان یک تست پایشی همراه با سیتولوژی تأیید شده است بنابراین این آزمایش ممکن است به عنوان یک مکمل برای سیتولوژی مفید باشد، اما در حال حاضر برای تعیین نقش آن در مدیریت سرطان مثانه نیاز به آزمایش‌های بیشتری دارد. [۱۲،۹].

۴-۴- UroVysion

UroVysion با هدف تشخیص آنوپلوئیدی کروموزوم‌های ۳، ۷، ۱۷ و حذف لوکوس 9P21 روی کروموزوم ۹، یک سنجش مبتنی بر فلورسانس است که با هیبریداسیون موضعی فلورسانس^۴ انجام می‌شود [۳]. تعدادی از مطالعات نشان داده‌اند که این تست حساسیت بالایی دارد (۷۳-۹۲٪) و اختصاصیت آن تقریباً با سیتولوژی ادرار مطابقت دارد [۱۰]. تست UroVysion حساسیت بسیار خوبی برای تشخیص سرطان درجا و تومور گرید بالا نشان داده است [۱۳]. از آنجایی که این آزمایش تغییرات ژنتیکی هسته سلول را بررسی می‌کند، تا حد زیادی تحت تأثیر شرایط التهابی خوش خیم و هم‌چوری قرار نمی‌گیرد و مطالعات اخیر نشان می‌دهد که آزمایش‌های مثبت کاذب قبلاً گزارش شده ممکن است در واقع نشان دهنده تغییرات اولیه نئوپلاستیک سرطان مثانه و یا سایر تومورهای اولیه همانند سرطان کلیه، کارسینوم سلول ترانزیشنال حالب و ... است [۹]. ولی معمولاً هزینه بالای پروب‌ها و نیاز به تجهیزات گران قیمت (میکروسکوپ‌های فلورسنت، فیلترهای خاص و غیره) و پرسنل فنی آموزش دیده از محدودیت‌های این روش است. این تست زمان بر است و برای غربالگری با توان بالا مناسب نیست [۹]. یک نمونه باید حداقل ۲۵ سلول برای آنالیز داشته باشد و یک آزمایش

مثبت با یکی از موارد زیر تعریف می‌شود [۱۳]:
(۱) چهار یا بیشتر از چهار سلول غیر طبیعی از نظر مورفولوژیکی که دارای دو یا بیشتر از دو کروموزوم هستند.
(۲) ده یا بیشتر از ده سلول با افزایش یک کروموزوم منفرد
(۳) ده یا بیشتر از ده سلول با الگوهای سیگنال تترازومی
(۴) حذف هموزیگوت 9p21 در ۱۲ سلول

۵- نتایج

تست استاندارد طلایی تشخیص سرطان مثانه کماکان سیستم اسکوپي است. اما با استفاده از ترکیب بیومارکرهای ImmunoCyt، BTA، Urovision و NMP22 تشخیصی بالاتری حاصل می‌شود. به طور کلی این تست‌ها هنگام استفاده به عنوان ابزار تشخیص و پیگیری در مقایسه با سیتولوژی ادرار حساسیت بالاتری دارند اما ویژگی کمتری دارند. با این حال این بیومارکرها، در افزایش زمان بین سیستم اسکوپي جهت پایش در بیماران، به ویژه در سرطان مثانه غیر تهاجمی گرید پایین، غربالگری، تشخیص اولیه توصیه می‌شوند. کیت برخی از این بیومارکرها در ایران موجود است و به علت غیرتهاجمی بودن تست‌ها و سنجش آسان آن، قابل اندازه‌گیری است. همانطور که گفته شد سرطان مثانه جزو سرطان‌های پرهزینه است و نیاز به پایش دارد با این وجود در صورتی که سرطان به موقع تشخیص داده شود، درمان راحت‌تر و هزینه‌ها به مراتب پایین‌تر خواهند بود. بنابراین از برخی از این تست‌ها می‌توان برای غربالگری گروه‌های پرخطر استفاده کرد. پیش بینی می‌شود مطالعات آتی بر بیومارکرهای جدیدی همانند اگزوزم‌ها، میکرو RNA ها، روش‌هایی برای بررسی متیلاسیون‌ها همانند EpiCheck و ... که هنوز تأیید نشده‌اند منجر به تشخیص سریع‌تر سرطان مثانه گردد.

14- (FISH) multicolour fluorescent in situ hybridisation assay

مقایسه بیومارکهای تشخیصی سرطان مثانه [۱۳،۱۰،۹،۵،۱]

نمونه	روش انجام	نوع بیومارکر	مزایا	معایب و محدودیتها	حساسیت	ویژگی	تستها
ادرار	رنگ آمیزی گیمسا و بررسی میکروسکوپی	مورفولوژی سلولی	- حساسیت بالا - حجم کم نمونه - تکنیک تثبیت شده	- نیاز به تخصص بالا - حساسیت پایین (به ویژه برای تومورهای گرید پایین)	%۱۲-۸۵	%۷۸-۹۷	سیتولوژی
ادرار	ایمونوکروماتوگرافی	پروتئین (آنتی ژن محلول)	- سرعت بالا	- مثبت کاذب بالا تأیید شده فقط برای پیگیری	%۲۹-۷۴	%۵۶-۸۶	BTA Stat
ادرار	الایزا	پروتئین (آنتی ژن محلول)	- حساسیت بالا (حتی برای گرید پایینها)	- مثبت کاذب بالا - نیاز به تجهیزات پیشرفته - تأیید شده فقط برای پیگیری	%۶۹-۸۳	%۶۰-۷۹	BTA-Trak
ادرار	POC	پروتئین (آنتی ژن محلول)	- ویژگی و حساسیت بالا - سرعت بالا - تأیید شده برای تشخیص اولیه و پیگیری	- مثبت کاذب بالا	%۵۰-۸۵	%۴۰-۹۰	NMP22 BladderChek
ادرار	الایزا	پروتئین (آنتی ژن محلول)	- ویژگی و حساسیت بالا - تأیید شده برای تشخیص اولیه و پیگیری	- مثبت کاذب بالا - نیاز به تجهیزات پیشرفته	%۵۰-۹۱	%۴۶-۸۸	NMP22 test
سلولهای کنده شده در ادرار	ایمونوفلورسانس	آنتی ژن سطح سلولی	- حساسیت بالا (حتی برای گرید پایینها)	- نیاز به تجهیزات پیشرفته - نیاز به تخصص بالا - تأیید شده همراه با سیتولوژی	%۶۳-۸۵	%۶۲-۷۹	ImmunoCyt
سلولهای کنده شده در ادرار	FISH	DNA	- ویژگی و حساسیت بالا - مثبت کاذب پایین	- نیاز به تجهیزات پیشرفته	%۷۳-۹۲	%۹۲-۱۰۰	Urovysion

References:

- 1- Batista, R., et al., Biomarkers for bladder cancer diagnosis and surveillance: a comprehensive review. *Diagnostics*, 2020. 10(1): p. 39.
- 2- Lee, N., et al., Urine exosomes as biomarkers in bladder cancer diagnosis and prognosis: From functional roles to clinical significance. *Frontiers in Oncology*, 2022. 12.
- 3- Ghafouri-Fard, S., L. Nekooheh, and E. Motevaseli, Bladder cancer biomarkers: review and update. *Asian Pacific Journal of Cancer Prevention*, 2014. 15(6): p. 2395-2403.
- 4- Matuszczak, M., A. Kiljańczyk, and M. Salagierski, A Liquid Biopsy in Bladder Cancer—The Current Landscape in Urinary Biomarkers. *International Journal of Molecular Sciences*, 2022. 23(15): p. 8597.
- 5- Proctor, I., K. Stoeber, and G.H. Williams, Biomarkers in bladder cancer. *Histopathology*, 2010. 57(1): p. 1-13.
- 6- Malinarc, R., et al., The Role of Novel Bladder Cancer Diagnostic and Surveillance Biomarkers—What Should a Urologist Really Know? *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 2022. 19(15): p. 9-648.
- 7- Schmitz-Dräger, C., et al. Replacing cystoscopy by urine markers in the follow-up of patients with low-risk non-muscle-invasive bladder cancer?—An International Bladder Cancer Network project. in *Urologic Oncology: Seminars and Original Investigations*. 2016. Elsevier.
- 8- Sugeeta, S.S., et al., Biomarkers in Bladder Cancer Surveillance. *Front Surg*, 2021. 8: p. 735868.
- 9- Shariat, S.F., et al., Critical evaluation of urinary markers for bladder cancer detection and monitoring. *Reviews in urology*, 20. 10 (2):p. 8-120.
- 10- Van Rhijn, B.W., H.G. Van der Poel, and T.H. van Der Kwast, Urine markers for bladder cancer surveillance: a systematic review. *European urology*, 2005. 47(6): p. 736-748.
- 11- Ng, K., et al. Urinary biomarkers in bladder cancer: a review of the current landscape and future directions. in *Urologic Oncology: Seminars and Original Investigations*. 2021. Elsevier.
- 12- Budman, L.I., W. Kassouf, and J.R. Steinberg, Biomarkers for detection and surveillance of bladder cancer. *Canadian Urological Association Journal*, 2008. 2(3): p. 212-221.
- 13- Lokeshwar, V.B., et al., Bladder tumor markers beyond cytology: International Consensus Panel on bladder tumor markers. *Urology*, 2005. 66(6): p. 35-63.